

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1514. usque ad annum 1520

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118464

§. 96. Bernardi Tarlati fata

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66414](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66414)

Sæcul. XVI **A.C. 1520.** **vori summopere commendabatur, Leonardus rem indignatus, cubicularium ter-
vis oculis aspiciens, faceſſe, inquit, pro-
tinus e conſpectu meo ſceleſte, qui tantum ne-
fas mente concipere auſus ſis, ut pluris eſſe
apud me ponderis fratris affectum, quam juſti-
tiæ ſtudium ſuaderes; hominemque eo ip-
ſo temporis momento domo ejecit. Ro-
mæ mortem ſubiit Leonardus juxta quos-
dam prima Novembris, juxta alios vero
vigefima ſeptima Septembris die, & ſe-
pultus eſt in Eccleſia apud S. Mariam Ma-
jorem; cujus obitum pauperes diu mul-
tumque luxerunt.**

§. XCVI.

Bernardi Tarlati Cardinalis fata.

Quartus denique erat Bernardus Tar-
latus, alias Bibienna de Unca ſeu
Divitius cognominatus, Conſtantiæ in
Normannia Episcopuſ. Referunt nonnulli
Scriptores, quod iſ ex clariffima olim apud
Aretinos Tarlatorum familia Bibiennæ
ortum traxerit: verum ex quadam Leo-
nis X. epiſtola comperimus, hunc obſcu-
ro genere natum nonniſi meritorum ſuf-
fragio ad dignitatum apices evectum. Iſ
annum agens ætatis decimum Florenti-
am miſſus eſt, ut literis inſtitueretur, ubi
tam luculenta eruditionis ſuæ ſpecimina
edidit, ut in Palatium ac familiam Lau-
rentii

*Ciacon. in Leon. X.
Ant. Sandoval. in elog. Card.
Jacob. Nar-di & Scipio. Amirot. in hiſt. Florent.
Garimb. l. I. c. 4.
Auberi. l. c.
Bembo in ep. l. 7. 10. & 16. in hiſt.*

rentii Medicæi introductus, eidem ab Sæcul. XVI.
A.C 1520.
Epistolis esset, qui etiam Joannem Me-
dicæum suum Filium, cum ab Innocentio
VIII. in Cardinalium Collegium adhuc
adolescens esset adscitus, Bernardi cura
ac obsequio tradidit, quo munere Bern-
ardus Bibienna tam præclare, tantæque
in Medicæam familiam propensione fun-
gebatur, ut idem Cardinalis postea in
Romanum Pontificem sub nomine Leonis
X. electus, illum anno supra millesimum Guicc. l. II.
Et 12.
quingentesimo decimo tertio mense Se- Paul. Jov.
in elog.
ptembri Cardinalem tit. S. Mariæ in por-
ticu crearet, illumque etiam ad promul-
gandum sacrum bellum adversus Turcas
in Franciam Legatum decerneret, ubi
Parisiis ingenti pompa exceptus, Fran-
ciscum I. ad hanc expeditionem contra
Infideles valde propensum cognoverat,
ut apparet ex quadam hujus Legati ad
Cardinalem Medicæum Epistola, quam
Belleforestus gallice reddidit; in ea enim
Galliarum Rex quadraginta armatorum
millia suppeditare eisque ipse præesse
pollicebatur: id ipsum etiam effectui de-
didisset, nisi tum sinistris Papæ, & Cardi-
nalis Medicæi suspicionibus ac secretis
contra Franciam consiliis tam pia consi-
lia effectum suo frustrata fuissent.

Bernardus Bibienna mala, quæ ex
improvida hac agendi ratione secutura
essent,

Sæcul. XVI
A. C. 1520.

essent, probe prospiciens, acriori stylo hac super re Romam perscripsit, quæ sua licet æqua agendi libertas eidem funesta accidit; quippe integra valetudine Romam perveniens paulo post nona Novembris anno millesimo quingentesimo vigesimo quinquaginta annos natus e vita excessit. Referunt nonnulli, Bernardum veneno (ut putat Paulus Jovius) ex frixis ovis hausto extinctum fuisse (*) non sine ingenti Regis luctu, eoquod hunc Cardinalem magno in pretio haberet; ex quo exigua prorsus Guicciardini sinceritas

(*) Non ideo Bibienna Pontificis indignationem incurrebat, quod Leoni commentitiam illam imprudentiam objecisset, sed ea ex ratione, quod ex Gallis redux *intempestiva ambitione ad Pontificatum aspirasset, si Leo vita excederet, quod ei Rex Galliarum ex proluxa sollicitatione suffragaturus crederetur*, calumnia autem est, ex vindictæ cupidine (ut Continuator insinuat) venenum fuisse propinatum, id unice verum est, quod Cardinalis hanc suspicionem intime imbiberit, nam *tabifico veneno ex frixis ovis de manu in mensa porrectis se petitem existimabat, SUSPICIOSIUS QUAM DECEBAT*, inani certe argumento, quod insignium medicorum, qui nulla veneni sumpti vestigia deprehendissent, etiamsi iterata atque exquisita remedia minime profecissent. Ita Ciaconius, Georgius Egg, & alii.

tas proditur, qui Bernardum Bibliennam Gallis minus addictum fuisse scripsit. Testamento iussit corpus suum ad Lauretana Domum, cujus erat Protector, deduci, atque in Sacello B. Virginis sepeliri: post obitum tamen sepultus est in æde S. Mariæ de Aracæli, ubi ejus epitaphium legitur, quod illius Nepotes insculpi curarunt. Posteris reliquit Cardinalis hic quædam opuscula versibus conscripta.

Sæcul. XVI.
A.C. 1520.

§. XCVII.

Gaufredi Boussardi obitus.

Horum Cardinalium fati merito accensendi sunt tres alii Scriptores Ecclesiastici eodem hoc anno vita functi. Horum primus est Geofridus seu Gaufredus Boussardus patria Cenomanensis Theologæ Doctor, ac Parisiensis Scholæ Cancellarius. Is anno Christi millesimo quadringentesimo quinquagesimo sexto ad Navarræ Collegium, ut literis institueretur, decimum septimum ætatis agens mittebatur, atque ibidem anno Domini millesimo quadringentesimo octogesimo nono Doctoratus Laurea insignitus, utilem prorsus operam navabat edendis veteribus Scriptoribus, uti sunt Historia Ecclesiastica Rufini, & expositio in D. Paulum, quæ Ven. Bedæ adscribitur. Dein

*Miræus de
Script. Sæ-
cul. XVI.
Duboullai
hist. Univer-
Paris. t. 6.
Launoi hist.
Navar.
Du Pin Bibl.
Scrip. XVI.
Sæcul. p. 94.
La Croix du
Maine Bibl.
Franc.*